

Р Е Ш Е Н И Е

№61

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 03 февруари 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на първи февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Е. ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №9 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ПК „Съгласие“, с. Гълъбник, общ. Радомир, обл. Перник, с ЕИК по БУЛСТАТ 113023498 срещу решение №774/26.10.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №891 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено НП №0106920/26.08.2010 г. на Директор на ТД на НАП - София, издадено срещу ПК „Съгласие“, като наложеното за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на същото основание - чл. 47, ал. 3 от ЗСч, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) е намалено на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, поради последвало благоприятстващо нарушителя изменение на ЗСч.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно, тъй като е потвърдено НП, издадено във основа на АУАН съставен от некомпетентен орган. Твърди се още, че АУАН е съставен след изтичане на сроковете, в които е възможно да се постави начало на административнонаказателно производство по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Изтъкват се и съображения за маловажност на вмененото на жалбоподателя нарушение. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП изцяло.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. С., като заявява че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - ТД на НАП - София не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна,

решението – правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Касационният съд, като разглежда делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Районен съд – Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че жалбоподателят, в качество търговец по смисъла на Търговския закон, не изпълнил в законоустановения срок до 30.06.2009 г. задължението си да публикува годишния си финансов отчет за 2008 г., чрез заявяване и представяне за обявяването му в Търговския регистър. Нарушението е установено от инспектор по приходите в ТД на НАП – София, Офис Перник във връзка с получено писмо от Изпълнителния директор на НАП, с което Директора на ТД на НАП – София, съответно Директора на офис Перник, са уведомени за липса на подадено заявление за обявяване на годишен финансов отчет за 2008 г. пред Агенцията по вписванията – Търговски регистър, като към уведомителното писмо е приложен и списък на лицата (търговци), неизпълнили това си задължение, измежду които и настоящият жалбоподател. Нарушението е установено след извършена документална проверка и проверка в информационния масив на НАП и публичния регистър на Агенцията по вписванията и на 23.06.2010 г. На ПК „Съгласие“, с. Гълъбник, общ. Радомир е съставен АУАН, въз основа на който на 26.08.2010 г. е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд – Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, като са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна на процесуално основание. При разглеждането по съществото на спора и въз основа на доказателствата приложени по преписката, а и събрани пред първата инстанция, районният съд е приел вмененото на жалбоподателя нарушение за безспорно установено от обективна и от субективна страна, както и за правилно квалифицирано. По отношение на наложеното наказание и по-специално – на неговия размер, съдебният състав е приел, че поради последвало изменение в относимата санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, с което размерът на санкцията е занижен, (като са свалени неговата долна и горна граници), съобразено с императива на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, наложеното административно наказание следва да бъде съответно намалено в размер на минимума от 500 (петстотин) лв. за същото нарушение и на същото основание.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл смята касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

Съдържащото се в жалбата оплакване, че неправилно районния съд не се произнесъл относно материалната компетентност на актосъставителя, не се споделя от настоящата инстанция. В атакуваното решение наистина липсва конкретен отговор на това твърдение, но имайки предвид, че съдът е приел актовете обективирали административнонаказателното производство за законосъобразни и съставени при спазване на процесуалните правила и без допуснати съществени процесуални нарушения, липсата на обосновка конкретно по отношение на компетентността на актосъставителя не е така съществено процесуално нарушение, че да послужи като мотив за връщане на делото на първа инстанция. Още повече, видно от приложената по преписката заповед №ЗМФ-101/01.02.2010 г. и нейната т. 4 във връзка с разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗСч, наредбата на министъра на финансите не кореспондира с правилото на чл. 48, ал. 1 от ЗСч, указващо че актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на НАП или АДФИ без конкретизация по отношение принадлежността на същите към точно определени структурни звена на агенциите. Този извод се потвърждава и от т. 5 на цитираната заповед. Министърът на финансите има право по силата на чл. 48, ал. 2 от ЗСч да упълномощава определени от него длъжностни лица, със своето правомощие за издаване на НП.

Съгласно разпоредбата на чл.48, ал.1 от ЗСЧ – "Актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на Националната агенция за приходите или на Агенцията за държавна финансова инспекция", съответно, съгласно разпоредбата на чл. 48, ал.2 от ЗСч. Наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от упълномощени от него длъжностни лица. В случая АУАН е съставен от Невяна Василева – ст. инспектор по приходите в ТД на НАП – София, офис Перник, която е орган по приходите по смисъла на чл. 7, ал.1, т. 4 от ЗНАП, а наказателното постановление е издадено от териториалния директор на НАП комуто, съгласно приложената пред първоинстанционния съд Заповед №ЗМФ-101/01.02.2010 г. на МФ са делегирани правомощия да издава наказателни постановления от вида на процесното, по смисъла на чл.48, ал. 2 от ЗСч.

Твърдението на жалбоподателя, че датата на извършване на нарушението не посочена в АУАН също не е основателно. И в АУАН и в НП не съществува съмнение относно датата на извършване на нарушението, тъй като и в двата акта нарушението е описано като „... не е публикувало чрез заявяване и представяне за обявяването му в Търговския регистър в срок до 30.06.2009 г. годишния си финансов отчет за 2008 г.“ От описаното по този начин нарушение е ясно, че след като до посочената дата е бил крайния срок за изпълнение на задължението, то дружеството е в състояние на нарушение от деня следващ тази дата. Пропускът да се опише дата следваща 30.06.2008 г. не е така съществен порок, че да е основание за отмяна на атакувания акт, тъй като правото на защита на наказаното лице не е ограничено по никакъв начин, нито това се е отразило на изчисляването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за образуване и приключване на административнонаказателното производство, съставяне на АУАН и издаване на процесното НП. Настоящата инстанция не приема тезата на жалбоподателя че към дата 01.07.2009 г. (така е посочено в АУАН и НП) 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2,

предл. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН, е изтекъл към момента на съставяне на същия. Законът за търговския регистър, на който се позовава жалбоподателят в чл. 3, ал. 3 указва, че „Агенцията осигурява автоматизирано подаване на информация за вписаните търговци и ... ОБЯВЕНИТЕ актове в търговския регистър на НАП ...” В случая става въпрос за необявен акт, поради което и оправомощените контролни органи на НАП са били уведомени, чрез писмо от Агенцията по вписванията, като съответните срокове за начало, както и за възможност за образуване на административнонаказателно производство въобще, са били спазени. Неправилно е твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че с оглед правилото на чл. 3, ал. 3 от ЗТР нарушението е било известно на органите на НАП още на 01.07.2009 г. Този факт би могъл да бъде известен на Агенцията по вписванията, но не и на НАП, тъй като обявяване на ГФО от страна на ПК”Съгласие” към този момент не е имало. Не може да се очаква съответните органи, в случаи на нарушения от подобен вид, да реагират веднага, в еднакъв срок, по отношение на всички нарушители, като уведомят оправомощените да започнат производството по налагане на административно наказание институции. Именно поради тази причина законодателят е предвидил определени периоди след извършване на нарушението, в рамките на които същото може да бъде установено валидно, така че да може да се постави началото на административнонаказателно производство. За прецизност следва да се отбележи, че задължението за публикуване на годишен финансов отчет, чрез заявяване и представяне в ТР по отношение на кооперациите попада в хипотезата на чл. 40, ал. 1, т. 1, б. „в” от Закона за счетоводството, което от своя страна сочи за краен срок за изпълнение на задължението – 31 юли на следващата година. Това несъответствие обаче не е така съществен процесуален порок, тъй като не довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, нито прави административнонаказателното производство проведено при несъобразяване със сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Относно последното съдържашо се в жалбата твърдение, че нарушението е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН Настоящата инстанция намира същото отново за неоснователно, особено предвид големия период на забавата за изпълнение на задължението. По отношение преценката на административнонаказващия орган за маловажност на определени нарушения ВКС в ТР 1/2007 г. указва, че „при преценката си наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните” случаи на административни нарушения от нарушенията обхванати от чл. 6 на ЗАНН”. В противен случай всички нарушения с този състав (във всички случаи на неизпълнение на задължението за заявяване и представяне за обявяване на ГФО в Търговския регистър с такова голямо закъснение), би следвало да се третират като маловажни, което би обезсмислило така заложеното правило, закрепено нормативно именно за да бъде спазвано, със санкция предвидена от законодателя. Законът не съдържа нито изключения, нито разграничава задължените да заявят и представят за обявяване ГФО лица, по определени признаци. Поради това настоящата инстанция намира позоваването на §4, ал. 1 от ЗТР, както и неговото тълкуване от жалбоподателя, за неправилно.

Относно решението на първоинстанционния съд да измени процесното НП, като намали размера на наложената имуществена санкция, поради последвало изменение на санкционната норма на чл. 47, ал. 3 от ЗСч, благоприятстващо нарушителя, настоящият състав намира това за съобразено както с разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, така с правилата по чл. 27 и сл. от ЗАНН, като е определен минимум на размера на санкцията, предвиден за съответното нарушение. По делото не са представени доказателства от страна на административнонаказващия орган, за финансово състояние, системност на нарушения или някакви отегчаващи вината обстоятелства, налагащи вземане на решение да бъде наложена санкция в максимален размер.

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на първоинстанционното решение. При разглеждането на делото и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не са установени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са причина за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, касационният състав намира решението на Районен съд – Перник за правилно и законосъобразно, поради което същото следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена, като неоснователна.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №774/26.10.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №891 по описа на съда за 2011 г. с което е изменено НП №0106920/26.08.2010 г. на Директор на ТД на НАП – София, издадено срещу ПК"Съгласие", като наложеното за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) и на същото основание – чл. 47, ал. 3 от ЗСч, административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) е намалено на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, поради последвало благоприятстващо нарушителя изменение на ЗСч.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/
2./п/